ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Πρωτοβουλία Αγώνα Νοσηλευτών

Η πλειοψηφία του νοσηλευτικού προσωπικού στην ελληνική επικράτεια για μία ακόμη φορά φέτος αισθάνεται ξεκάθαρα ότι δεν έχει κανένα λόγο να «γιορτάζει» την Παγκόσμια Ημέρα του Νοσηλευτή στις 12 Μαΐου του 2021. Και αυτό γιατί η κατάσταση στα νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας δεν έχει αλλάξει προς το καλύτερο σε σχέση με την περυσινή αντίστοιχη 12η Μαΐου. Και δεν έχει αλλάξει για τους νοσηλευτές και τους υπόλοιπους υγειονομικούς επειδή η κοινωνία εξακολουθεί να υποφέρει με την υγειονομική κρίση της πανδημίας του κορωνοϊού να παραμένει εδώ μετρώντας πλέον πάνω από 11 χιλιάδες νεκρούς και πάνω από 720 διασωληνωμένους ασθενείς ακόμα σε εντατικές μονάδες νοσοκομείων (και μέχρι πρόσφατα είχαμε και μερικούς επιπλέον διασωληνωμένους ασθενείς με φορητούς αναπνευστήρες σε απλούς θαλάμους κλινικών που περίμεναν εκεί για κάποιες ώρες – ή και μέρες – μέχρι να βρεθεί κλίνη εντατικής.

Το δύσκολο έργο της νοσηλείας και περίθαλψης των ασθενούντων και βαρέως πασχόντων το επωμίζεται ο κλάδος μας χωρίς την παραμικρή ουσιαστική υλική αναγνώριση από την

κυβέρνηση η οποία εξακολουθεί να δείχνει παροιμιώδη αναλγησία για τα σημαντικά ζητήματα του κλάδου.

Και εξακολουθεί να δείχνει επίσης και παροιμιώδη αναισθησία με την άρνηση της να προσλαμβάνει νοσηλευτές σε μόνιμες κενές οργανικές θέσεις φανερώνοντας την παντελή άγνοια που έχει στην διαχείριση μίας τέτοιας κρίσης. Τα μεγάλα νοσοκομεία αναφοράς για covid είναι σε μεγάλο βαθμό, σε αρκετά τμήματα τους, στελεχωμένα με δεκάδες επικουρικών νοσηλευτών με ημερομηνία λήξης στην εργασία τους εντός 2 ετών αλλά και επίσης στελεχωμένα με νοσηλευτές ειδικευόμενους, νέους συνάδελφους που τώρα σπουδάζουν και αποκτούνε θεωρητική ειδίκευση και εμπειρία πάνω στη δουλειά καλύπτοντας βάρδιες σα να ήταν μόνιμοι ειδικευμένοι συνάδελφοι. Αυτή η πολιτική των «μη μόνιμων προσλήψεων» δημιουργεί προβλήματα στην διατήρηση της συνέχειας και της ομοιογένειας του εκάστοτε τμήματος, με συχνές μετακινήσεις προσωπικού από τμήμα σε τμήμα λόγω υποστελέχωσης και λόγω της μεγάλης διακύμανσης στις εισαγωγές-εξιτήρια ασθενούντων και στην υπερπληρότητα των νοσηλευτικών τμημάτων.

Επιπλέον υπενθυμίζουμε ακριβώς ότι λόγω αυτής της πολιτικής των «μη μόνιμων προσλήψεων» έχει ανέλθει ο μέσος όρος ηλικίας των νοσηλευτών πάνω από 40 έτη με ό.τι αυτό συνεπάγεται για την συνολική εργασιακή εξουθένωση-burn out, χρόνια μυοσκελετικά προβλήματα, κατάθλιψη, διαταραχές ύπνου. Και είναι αυτό το προσωπικό με όλα αυτά τα προβλήματα που υπερέβαλλε εαυτόν ειδικά τους τελευταίους 15 μήνες της κρίσης και έχει φτάσει στα όρια της σωματικής υπερκόπωσης και λόγω της συνεχιζόμενης αναστολής κανονικών αδειών εξαιτίας της πανδημίας.

Και συμβαίνουν όλα αυτά τη στιγμή που, εξαιτίας αυτής της νεοφιλελεύθερης πολιτικής και της ανεργίας που επέφερε στον κλάδο, μόνο την τελευταία δεκαετία χιλιάδες συνάδελφοι μας έχουν μεταναστεύσει στο εξωτερικό στερώντας την ελληνική κοινωνία από τις πολύτιμες υπηρεσίες τους.

Επιπρόσθετα, η μνημονιακή καθήλωση των μισθών της τελευταίας δεκαετίας έχει δυσχεράνει την καθημερινή διαβίωση μας με όρους αξιοπρέπειας και επίσης «η ένταξη στα Βαρέα και Ανθυγιεινά» έχει καταντήσει ακόμα ένα άσχημο ανέκδοτο σε βάρος του κλάδου που τελικά αμείφθηκε αδρά με παλαμάκια και φιλικά χτυπήματα στην πλάτη μόνο.

Για όλα αυτά τα παραπάνω ζητήματα δηλώνουμε ότι δεν πρέπει να «γιορτάσουμε» απλά την Παγκόσμια Ημέρα του Νοσηλευτή στις 12 Μαΐου αλλά πρέπει να βγούμε στο προσκήνιο μαζικά και να διεκδικήσουμε με αξιοπρέπεια και αυτοπεποίθηση, χωρίς να ζητάμε

ελεημοσύνη σαν «αναξιοπαθούντες», τα δικαιώματα μας και όσα μας στερούν από το να έχουμε μία αξιοπρεπή επαγγελματική και κοινωνική ζωή.

Υστερόγραφο: Για την ιστορία, υπενθυμίζουμε ότι μέχρι την 10η Μαΐου, έχουν πάρει εξιτήριο 2199 ασθενείς, από τις ΜΕΘ πανελλαδικά, (αλλά και πόσοι χιλιάδες επιπλέον από τις απλές κλινικές) χάριν της υπερπροσπάθειας και της εξοντωτικής δουλειάς καταρχήν των νοσηλευτών που υπερέβαλλαν εαυτόν. Το τίμημα που έχουμε πληρώσει σα νοσηλευτές και σαν υγειονομικοί είναι οι τουλάχιστον 26 συνάδελφοι που έχασαν τη ζωή τους στην μάχη ως τώρα σε αυτή την πανδημία.

Το ευχαριστώ της κυβέρνησης συμπυκνώνεται ως τώρα σε αδιαφορία, αλαζονεία και κομπασμό ότι είναι «ιδεοληψία οι προσλήψεις μονίμων νοσηλευτών».

Από την πλευρά μας, η απάντηση μας θα είναι διαρκής ανυποχώρητος αγώνας. Για την υπεράσπιση του δικαιώματος μας να ζούμε με αξιοπρέπεια και να εργαζόμαστε με αξιοπρέπεια και επαγγελματισμό σαν νοσηλευτές.

Αγωνιζόμαστε & παλεύουμε για τα παρακάτω αιτήματα:

Διεκδικούμε ασφαλείς αναλογίες νοσηλευτή-ασθενούς στις μονάδες Υγείας του ΕΣΥ

Κατάργηση του απαράδεκτου προγράμματος «απόγευμα-πρωί-νύχτα» : Διεκδικούμε δωδεκάωρη ανάπαυση μεταξύ βαρδιών στο 24ωρο, και μόνο μία νυχτερινή βάρδια την εβδομάδα

Άμεση ένταξη όλων των νοσηλευτών στα Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα για το νοσηλευτικό προσωπικό του ΕΣΥ

Συγκρότηση Ενιαίου Κλάδου στο υπουργείο Υγείας όλων των νοσηλευτών ΕΣΥ χωρίς διαχωρισμούς ανάμεσα στα πτυχία

Ενιαίο πανεπιστημιακό πτυχίο με δυνατότητα εξομοίωσης των ΔΕ κ ΤΕ Νοσηλευτών σε ΠΕ μέσα από συντεταγμένη διαδικασία εξομοίωσης και παρακολούθησης μαθημάτων και συνυπολογισμό της κλινικής εμπειρίας

Δωρεάν Μεταπτυχιακά Προγράμματα Σπουδών για όλους

4η βάρδια στο 24ωρο, με εξάωρες βάρδιες για όλους με γενναία αύξηση των

αποδοχών

Μαζικές προσλήψεις μόνιμων νοσηλευτών, και μονιμοποίηση όλων των επικουρικών συναδέλφων τώρα με συμβάσεις αόριστου χρόνου

Γενναίες αυξήσεις στον τομέα της ιδιωτικής Υγείας ώστε να ζούμε με αξιοπρέπεια από τον μισθό μας και νέες προσλήψεις προσωπικού ενάντια στην εντατικοποίηση της εργασίας

Με νομοθετική ρύθμιση από το υπουργείο να ψηφισθεί η καθολική συμμετοχή όλων των νοσηλευτών (ΠΕ-ΤΕ-ΔΕ), σε μία ενιαία δημοκρατική Ένωση Νοσηλευτών Ελλάδος με εκλογικό σύστημα απλής αναλογικής, με δραστική μείωση του κόστους εγγραφής, ώστε να εκπροσωπηθεί μαζικά ο κλάδος.